

לימוד מדריכים פרשת וישלח

לא נשארים בבינוניות

"בינוניות היא דריכה במקום." (הרב אלישע וישליצקי)

"חכם אחד טייל עם תלמידו הנאמן ביער כשמרחוק הבחין במקום בעל מראה דו כיתר. הוא החליט לבקר שם לזמן קצר. בדרך הוא דיבר עם תלמידו על חשיבותם של ביקורים המאפשרים להכיר אנשים, ועל התמידה שרוכשים מחוויות כאלה. כשהגיע, הוא ראה את הדלות של המקום ותושביו. בבית הישן וההרוס התגוררו זוג הורים ושלושת ילדיהם, כולם יחפים ולבושים בקגדים האיש ענה לו בשקט: "חבר, יש לנו פרה קטנה. היא מניבה כמה ליטר חלב בכל יום. חלק מהתוצר אנו מחליפים עבור מזונות מסוימים בעיר הסמוכה, בחלק השני אנו מכינים יוגורט, גבינה וכד' לעצמנו וכך אנו שורדים". החכם הודה לו על המידע, הסתכל סביבו מספר רגעים, בירך לשלום והלך. באמצע הדרך פנה לתלמידו וציווה לו: "חפש את הפרה הקטנה, קח אותה לתהום שם ממול ו- תדחוף אותה". התלמיד המבועת התנגד למורו, התוכח עימו וניסה להניאו מבקשתו. הרי הפרה הקטנה הייתה אמצעי המחיה היחיד של אותה משפחה. אבל החכם הלך משם ולא ענה לו. התלמיד המדוכא ביצע את פקודת מורו. הוא מצא את הפרה הקטנה, הוביל אותה עד לתהום הקרובה דחף אותה וראה כיצד היא מתגלגלת בין האבנים ומתה. המראה הזה נשאר חרוט בזיכרונו... כעבור מספר שנים, אכול רגשי חרטה, הצעיר החליט לעצוב את מורו ולחזור לאותו מקום כדי להתנדות בפני המשפחה ולעצור להם. כסף לא היה לו, הוא החליט שיעבוד חינוך בשבילם כדי לעצור להם לקנות פרה קטנה חדשה. ככל שהתקרב למקום ראה שהסביבה השתנתה, העצים פרחו, הבית היה יפה ונקי והילדים שחקו בחצר. הצעיר הרגיש עצוב ומיואש. הוא היה בטוח שהמשפחה הענייה נאלצה למכור את ביתה כדי לשרוד. הוא החיש את צעדיו. כשהגיע לבית התקבל על ידי איש מאוד אדיב. הצעיר שאל על המשפחה שהתגוררה בבית לפני מספר שנים. ענו לו שהמשפחה ממשיכה להתגורר במקום. הוא לא הצליח להבין מה התרחש, הסתכל על הילדים והכיר אותם, הם נראו יותר גדולים ובריאים, אבל הם היו ללא ספק אותם ילדים שביקר אצלם עם מורו מספר שנים קודם. הוא שיקח את מה שראה ושאל את האיש (את בעליו של הפרה הקטנה): "כיצד הצלחת לשפר את המקום ולשנות את חייו?" האיש השיב לו בהתלהבות: "הייתה לנו פרה קטנה שנפלה לתהום ומתה, מאותו רגע היינו חייבים לעשות דברים אחרים ולפתח מיומנויות חדשות שקודם לא ידענו שאנו מסוגלים להן, ככה הצלחנו להגיע להישגים שהינן רואה". לכולנו יש "פרה קטנה", שמגבילה אותנו ועושה אותנו תלויים, שאינה מאפשרת לנו לפתח את כישורינו ויכולתנו. אנו נוטים להסתפק כמה ש"הפרה הקטנה" מייצרת, וכך אנו מנצחחים מצב של בינוניות, שאינו מאפשר להסיר את הכיסוי ולהגשים את יכולתנו האדירה. מהי הפרה הקטנה שלך? כיצד תדחוף אותה לתהום? (מחבר לא ידוע)

בדברים הבאים אני מבקש לספר "סוד" אישי שלי שאני חושב שיש בו תועלת לרבים.

מלידתי הייתי בינוני, (...) בינוני כל כך, עד שהמורה שלי לגמרא בכיתה ז' ייעץ לאבי ז"ל לשלוח אותי ללימודי התיכון לבית ספר מקצועי, כי בין כך ובין כך כנראה לא אצליח בלימודי בישיבה. אני בכל אופן ביקשתי ללמוד בישיבה (...) אך תמיד היכולת שלי בלימודים וממילא הישגיי הלימודיים היו בינוניים. רבים מחבריי ומהחברות שלי השיגו אותי ביכולתם הלימודית עשרת מונים. במצב זה, גם הציפיות שלי מעצמי בשאלה כמה אוכל לעזור לחברה הסובבת אותי בתחום התורני היו בהתאם. והנה, לפני כעשר שנים זכיתי לכתוב את הספר "איש ואשה" ולאחריו את הספר "ואכלת ושבעת". (...) לא דמיינתי לעצמי מעולם שאגיע למקום כל כך מיוחד כפי שזיכה ומזכה אותי הקב"ה (...). מצד יכולתי הלימודית וידעתי בתורה ודאי שאיני ראוי למקום שבו אני מצוי, אך אני חש שהקב"ה מעמידני באותו מקום, ואני משתדל לעשות רצונו. מדוע אני מגלה סוד זה? כדי שכולנו נפנים: הורים לגבי ילדיהם, וכל אדם לגבי עצמו – איננו יודעים מתי הקב"ה יתגלה עלינו. אנו נעשה את שביכולתנו ואין לך אדם שאין לו מקום. העולם מלא הפתעות, ואנו צריכים להיות מוכנים להרים את ה"מציאה" שתתגלגל לידינו כדי שנוכל להיטיב עימה לכל הסובבים עימנו ולעולם כולו"

(הרב אלישיב קנוהל זצ"ל)

"נכון אתם אנשים כשרים, אך לא לפאת הייתה כוונתי. רציתי שתהיו כחיות הגוהמות ביער לילות שלמים"
(ר' נחמן)

שנזכה בע"ה תמיד להיות בהתקדמות ולשאוף גבוה! ♥